

Z P R A V O D A J

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno

1. Ročník Číslo 10

PROSINEC- 2013

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
tisk online snadno a rychle

JUBILEJNÍ 10. ČÍSLO ZPRAVODAJE

Milé sestry a milí bratři, právě dostáváte do rukou jubilejní 10. číslo našeho Zpravodaje. Musím přiznat, že jsem na počátku letošního roku nepředpokládal, že se nám podaří vydávat Zpravodaj každý měsíc. Obával jsem se, že nebudeme mít dostatek příspěvků, které bychom Vám mohli prostřednictvím Zpravodaje přinášet. Jsem rád, že jsem se zmýlil a rád bych Vám všem poděkoval, protože to, že vydáváme Zpravodaj je především Vaší zásluhou. Rád bych Vám při této příležitosti poděkoval za hojnou účast na

výroční členské schůzi a za Vaši účast na vzpomínkových, pietních a slavnostních akcích v letošním roce. Vaše vitalita a zájem o aktivity naší organizace jsou pro mě velkým povzbuzením a důkazem, že to co děláme, má smysl. Při přípravě podkladů na výroční členskou schůzi jsem zjistil, že naši členové se vyjma měsíců únor a duben zúčastnili každý měsíc několika akcí. Děkuji také všem, kteří přispívají do Zpravodaje E. Armeanové, S. Pítrovi, G. Havlůjové, T. Ševčíkovi a dalším.

P. Hroník, předseda ZO

Nejdůležitější body:

- DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ
- SETKÁVÁNÍ TŘETÍ GENERACE LIDICKÝCH
- PO STOPÁCH LIDICKÝCH A LEŽÁCKÝCH DĚTÍ
- VČS ZO SLANÝ
- PŘEDSTAVUJEME...
- SLOVO SVOBODA PSAL S VELKÝM S

KLIDNÉ VÁNOCE - PF 2014

Český svaz bojovníků za svobodu

základní organizace Kladno

Milé sestry a milí bratři,

jménem svým mi dovoluji, abych Vám popřál

klidné prožití vánočních svátků a do nového roku 2014 Vám popřál pevné zdraví

V úctě

Petr HRONÍK, předseda základní organizace Kladno

*Milé sestry a milí bratři,
dovoľte mi, abych se připojila s
přáním klidného prožití vánoč-
ních svátků a v roce 2014
Vám popřála mnoho strávených
chvil s těmi, co máte rádi!*

*Mgr. Gabriela Havlůjová,
předsedkyně OV ČSBS Kladno*

Uvnitř tohoto vydání:

DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ	2
TŘETÍ GENERACE LIDICKÝCH	3
PO STOPÁCH LIDICKÝCH A LEŽÁCKÝCH DĚTÍ	4-8
VČS ZO SLANÝ	8-9
PŘEDSTAVUJEME...	10
SLOVO SVOBODA PSAL S VELKÝM S	11

DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ V KLADNĚ

12. listopadu 2013, několik minut po jedenácté hodině, jsme si společně s členy Československé obce legionářské v Kladně připomněli Den válečných veteránů na náměstí Svobody. Pietní vzpomínku zahájila projevem předsedkyně ČsOL Kladno s. Eva Armeanová, která připomněla vznik Dne válečných veteránů, dále po-

hovořila o vlčím máku, symbolu Dne válečných veteránů. Po ukončení pietního aktu se pozvaní členové, kteří v letošním roce oslavili životní jubilea, přemístili do restaurace Gome na setkání s primátorem města Kladna Ing. D. Jiránkem a společně jsme jim předali dárkové balíčky a květiny. Předseda ZO

Kladno předal panu primátorovi děkovný list za dlouhodobou spolupráci mezi magistrátem města Kladna a ČSBS, který mu udělila předsedkyně OV ČSBS Kladno. Pan primátor se nám poté zapsal do Pamětní knihy.

-ph-

VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE 13.11.2013

13. listopadu 2013 se v hotelu Kladno uskutečnila Výroční členská schůze ZO Kladno v počtu

padesáti členů a hostů. Na výroční členské schůzi předseda ZO Kladno poděkoval výboru ZO

Kladno za obětavou práci a předal členům výboru děkovné listy (foto vlevo nahoře).

Oceněnými byli:

- br. Stanislav Pítr, místopředseda ZO Kladno,
- s. Eva Armeanová, předsedkyně Československé obce legionářské
- územní jednoty Kladno
- br. Jaroslav Bárta, jednatel ZO Kladno.

(vlevo společné foto členů ZO Kladno)

SETKÁVÁNÍ TŘETÍ GENERACE LIDICKÝCH

Dne 20. října 2013 proběhlo již čtvrté setkání tzv. třetí generace Lidických. Nápad svolat vnoučata a vnučky lidických žen a dětí ke společnému setkání, měla před rokem vnučka dlouholeté členky ZO ČSBS Lidice, Miloslavy Kalibové, členka ZO ČSBS Kladno, Klára Kalibová společně s Gabrielou Havlůjovou. Reagovaly tak zejména na okolnosti zneužití příběhů lidických pamětníků v projektu Rozeznění, kdy se někteří přeživší cítili zneužití a oklamání, když jejich vzpomínky byly vytrženy z kontextu, či doplněny fiktivními rozhovory pro potřeby jakéhosi audiodramatu občanského sdružení Sonosféra. První setkání se uskutečnilo před více než rokem

v Praze, následovala další dvě setkání v Lidicích a zatím posledním setkáním byla podzimní procházka po pietním území s paní Miladou Cábovou, lidickou ženou a panem Jiřím Pitínem, zakončena posezením v lidické Oáze, kde příběh své rodiny a svůj osud přiblížil právě Jiří Pitín, který přišel během 2. světové války o oba rodiče. Na prvopočátku bylo cílem setkání přátelské popovídání, kde si účastníci zavzpomínají na své společné dětství, záhy ale bylo zřejmé, že zde jde o víc. Lidičtí jsou navždy propojeni osudem svých rodičů, prarodičů a dalších příbuzných a až nad společnou fotografií z prvního setkání bylo jasné – tato fotografie

třetí generace Lidických, je ukázkou toho, že Lidice nebyly vymazány z mapy světa a že stále žijí. I na tomto příkladu je patrné, že je potřeba se dále scházet a diskutovat nejenom o historii a vzpomínkách svých předků, ale rovněž dále uchovávat rodinou paměť a poznávat a oslovovat další generace nejenom v rámci své vlastní rodiny. Tak jako vnoučata v Lidicích mají zájem o příběhy svých předků, tak by bylo velmi příjemné a potřebné, kdyby i zástupci rodin našich členů, v rámci ZO Kladno projevíly hlubší zájem o Vás a potažmo i práci ČSBS.

Text a foto: G. Havlůjová

PO STOPÁCH LIDICKÝCH A LEŽÁCKÝCH DĚTÍ

přijetí starostou města Andrzejem Balcerkem (stojí druhý zleva) a proboštem O. Markem Smykem CSSp (první zprava) v Kościółe Świętego Józefa, Puszczykowo

Má smysl se vracet po 71 letech od tragédie v Lidicích a Ležákách na místa, kde děti z těchto dvou zničených míst strávily zřejmě poslední dny svého života? Má smysl si neustále připomínat jedny z lidsky nejtragičtějších událostí českých dějin a pamětníky žádat, aby vzpomínali na nejtěžší chvíle, které v životě prožili?

V Lidicích v době tragédie žilo 98 dětí a 82 z nich bylo velmi pravděpodobně zplynováno 2. července 1942 v polském Chelmnu nad Nerem. V Ležákách v době

tragédie žilo 13 dětí ve věku 1 až 14 let, patnáctiletá byla ten večer popravená. Přežily pouze sestry Štulíkovy. Dětské oběti války se vyčíslení jen velmi těžko a v podstatě počet není důležitý. I kdyby bylo zavražděno jediné dítě, tak by mělo smysl o takovém zločinu vyprávět. Válka přináší smrt nejen mnoha vojákům či civilistům, ale k obětem patří i nevinné děti.

Na pietním území Památníku Lidice se nachází známý Pomník dětským obětem války, jehož autorkou je Marie

Uchytlová. Tento pomník však nepatří pouze zavražděným lidickým dětem. Je totiž aktuální i dnes. I přesto, že se bezpráví děje mnoho tisíc kilometrů od naší republiky, nevinné děti stále umírají. Zmiňme relativně nedávné události ve Rwandě a Sýrii. Naše výprava uctila oběti války a to pomyslnou cestou po stopách dětí z Lidic a Ležáků. Tuto cestu jsme přítomní vnímali také jako apel a smutné upozornění, že podobným tragédiím není ani dnes konec. Dne 22. - 24. listopadu

VÝZNAM PŘIPOMÍNKY DĚTSKÝCH OBĚTÍ VÁLKY

Foto:
Marie Šupíková
(uprostřed)
Veronika Rýmonová (vlevo)
Jiří Pítín
(vpravo) - lidické děti

Foto:
Marie Šupíková
(vpravo)
Společné foto všech zúčastněných u pomníku „Puklé srdce“
(dole vlevo)
br. Tomáš Ševčík
(dole vpravo)

2013 se uskutečnila cesta do Polska, které se zúčastnili lidické děti, potomci lidických žen a dětí, dcera přeživší ležácké dívky Jarmila Doležalová, starostka obce Lidice paní Veronika Kellerová, členové Českého svazu bojovníků za svobodu v čele s 1. místopředsedou ČSBS Ing.

Emilem Kulfánkem, historici Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, velitel 2. roty Čestné stráže nadporučík Tomáš Ševčík a další zájemci o historii 2. světové války. V pátek 22. listopadu 2013 došlo k návštěvě města Puszczkowo. V Puszczkowě si účast-

níci zájezdu prohlédli budovu bývalého německého župního dětského domova, kde se dnes nachází klášter. Zde byly umístěny lidické a ležácké děti, které byly vybrány a určeny na poněmčení. Zájezdu se ostatně zúčastnila přímá pamětnice na tyto měsíce pobytu zde,

pietního aktu u Puklého srdce se zúčastnil také konzul českého velvyslanectví Ivo Teichman (druhý zprava)

PO STOPÁCH LIDICKÝCH A LEŽÁCKÝCH DĚTÍ

Marie Šupíková, roz. Doležalová z Lidic, která zavzpomínala nejenom na příhody s přísnými vychovatelkami, jež za pronesené české slovo rozdávaly facky, ale rovněž na úsměvné zážitky, kdy svému příteli Václavu Zelenkovi, rovněž lidickému dítěti, štipovala roztržené kalhoty. Zajímavé bylo, jaké detaily si paní Šupíková i po tolika letech vybavuje a zejména jak vnímala třeba samotný prostor z vlastní dětské perspektivy. Po prohlídce míst, kde vybrané děti strávily i své první Vánoce bez rodičů, došlo k přijetí starostou města Andrzejem Balcerkem a

proboštem přilehlého kostela Svatého Josefa. Sobota 23. listopadu 2013 byla věnována dvěma místům, která byla pro naši cestu klíčová – Chełmnu nad Nerem a Łódži. De facto se cesta po stopách dětí uskutečnila v opačném sledu, než jí absolvovaly samotné děti. A tak z dětského domova, kam se dostala jen hrstka lidických a ležáckých, jsme se přesunuly do Chełmna nad Nerem, kde velmi pravděpodobně byla většina dětí zavražděna. Písemný doklad, který by tuto domněnku definitivně potvrdil, neexistuje. Přesto vzpomínka například Andrzeje Miszaka,

t.č. žijícího v Chełmnu, popisuje způsob odvozu dětí, který svědčí ve shodě s dedukcemi historiků o tom, že právě do těchto míst bylo přivezeno na 90 dětí, které byly zavřeny do nákladních aut a následně udušeny výfukovými plyny. Nelze se však divit, že mnoho lidických matek, nikdy nepřestalo věřit, že právě jejich dítě žije, i když někde v německé rodině. Nikdo si nedovejde představit, že by děti od 1 do 15 let mohly být bezdůvodně zabity. Jen těžko lze popsat pocity člověka, který stojí na prostranství uprostřed lesa Ruchowski, u polského Chełmna, kde bylo podle posledních počtů pohřbeno v hromadných hrobech na 200.000 zavražděných lidí. Lidické ženy se v 50. letech vydaly na toto místo a přivezly do lidického muzea větvičky obalené lidskými vlasy – v té době bylo možné nalézt takto výmluvné stopy po zavražděných lidech v lese okolo. I dnes, po 70 letech je však návštěvník konfrontován s drsnou realitou tohoto místa – stačí se sklonit k zemi - všude jsou úlomky kostí z lidských těl.

I přesto, že město Łódź není na první pohled malebným místem, všich-

VÝZNAM PŘIPOMÍNKY DĚTSKÝCH OBĚTÍ VÁLKY

ni účastníci zájezdu byli rádi, že jsou daleko od místa takové bezmoci, jako byl právě navštívený vyhlazovací tábor, z něhož se podařilo utéci pouze TŘEM lidem. V Łódži proběhl pietní akt u pomníku „Puklého srdce“ za přítomnosti konzula České republiky v Polsku, pana Ivo Teichmana, který nás následně doprovodil mj. i na místo, kde končí poslední doložitelné stopy po nezvěstných 93 lidických a ležáckých dětech a to do bývalé ulice Gneisenaustraße (nyní

ul. Generata Lucjana Żeligowskiego), v níž se nacházel průchozí tábor Přesídlovací centrály v Lodži. Právě odsud psaly děti ony známé lístky příbuzným do Protektorátu Čechy a Morava. Z tohoto místa rovněž jsou vzpomínky zdravotní sestry Julie Makowské, která o děti pečovala. S historií tohoto tábora, archiváliemi a dalšími dokumenty nás seznámil amatérský badatel z Brna, Pavel Slezák a dlouholetá badatelka Jarmila Doležalová, autorka knihy Křížo-

vatky času - Ležáky v datech z roku 2007. Závěr dne patřil návštěvě kostela na Jasné Hoře v poutním městě Częstochowa, kde se nachází slavná ikona Panna Marie Čenstochovská.

Poslední den celkově náročné cesty po Polsku patřil zřejmě nejznámější „továrně na smrt“ – Osvětimi. Koncentrační tábor Auschwitz I. a vyhlazovací tábor Auschwitz II. – Birkenau jsme si prohlédli s průvodci Památníku Auschwitz, kteří svůj výklad zaměřili nejen na obecné informace o chodu tábora a životě, strádání a umírání vězňů, ale rovněž na české transporty. Pietní akt k uctění českých obětí jsme uskutečnili pomyslně u bloku Rodinného terezínského tábora, který byl likvidován v noci ze 7. - 8. března

PO STOPÁCH LIDICKÝCH A LEŽÁCKÝCH DĚTÍ

1944 a z 10. - 12. července 1944. Jednalo se o největší hromadnou vraždu československých občanů v době 2. světové války. I Birkenau bohužel ale patří do historie Lidic a Ležáků. Z koncentračního tábora Ravensbrück bylo do Osvětimi transportováno několik lidických žen – šest z nich nepřežilo, mezi nimi i prababička lidické starostky paní Anna Himlová.

V úvodu článku padlo několik otázek, ke kterým se nakonec vrátíme. Domnívám se, že cesta, kterou jsme uskutečnili, měla obrovský smysl. I kdybychom tímto aktem měli jen upozornit na dětské oběti války. Pamětníci se svými silnými osobními příběhy se stále hlásí o slovo a my ostatní můžeme naslouchat, poučit se a šířit jejich zážitky dál, tak, aby nebyly nikdy zapo-

menuty a přát si, aby se neopakovaly.

Text: G. Havlůjová

Foto: P. Hroník

Zájezd se mohl uskutečnit za laskavé podpory Ministerstva obrany, které poskytlo autobusovou dopravu zdarma, dále za finanční pomoci Středočeského kraje, Třineckých železáren, Českých lupkových závodů, Českého svazu bojovníků za svobodu a obce Lidice.

VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE VE SLANÉM...

Dne 29. listopadu 2014 se uskutečnila poslední výroční členská schůze v našem kladenském okrese. I přesto, že se členové naší nejmenší a věkově nejstarší organizace sešli téměř v plném počtu, u stolu sedělo jen

šest členů (slánská organizace má pouze 8 členů). Vzhledem k tomu, že se setkání konalo u sestry Klapalové v bytě, panovala velmi přátelská atmosféra. Nejprve všichni pográtulovali sestře Klapalové

k nedávno získanému ocenění od Města Slaného za přínos občanské společnosti. Dále se však jednalo o velmi závažném bodu programu – další existence ZO Slaný. Bratr Schmied, dlouholetý předseda

...VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE VE SLANÉM

této organizace, sdělil, že z důvodu špatného zdravotního stavu již dále nemůže vykonávat svou funkci. Všichni přítomní navrhovali do čela organizace sestru Klupalovou, která i přes

svůj úctyhodný věk je nejaktivnější členkou (dokonce skvěle ovládá práci na počítači i s internetem). Ta však informovala, že se na vykonávání funkce již necítí. Po delší diskusi se

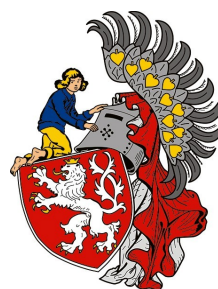
nakonec členové usnesli, že ještě jeden rok se pokusíme všichni zachránit ZO Slaný- posílit, omladit členstvo a na VČS v příštím roce uvidíme, zda se nám to podařilo. V opačném případě by ZO Slaný byla sloučena po projednání na VČS ZO Kladno právě s touto organizací.

V následujícím období se pokusíme vyjednat další spolupráci s Městským úřadem ve Slaném, kde nám nabídl pomoc místostarosta města pan Jaroslav Hložek. Členové vyjádřili rovněž obdiv Zpravodaji ZO Kladno a požádali, aby jim byl také poštou zasílán.

Text:

G. Havlůvová,

foto: B. Kučerová

Foto:

S. Matylda Klupalová (nahore), vpravo členové ZO Slaný, v popředí předseda ZO Lidice br. Jiří Schmied (vpravo) a br. Marino Cavichioli.

PŘEDSTAVUJEME... ČESTNÁ STRÁŽ AČR

Vážené sestry, vážení bratři, na listopadové výroční členské schůzi ZO ČSBS Kladno, která se konala v hotelu Kladno, Vám jistě nemohla uniknout přítomnost několika nových uniformovaných členů. Tito vojáci jsou příslušníci Čestné stráže Armády České republiky, která je začleněna ve struktuře Posádkového velitelství v Praze.

Dovolte mi, vážené sestry, vážení bratři, abych Vám tuto jednotku blíže představil.

Čestná stráž AČR je protokolární jednotkou Armády České republiky, plní úkoly ve prospěch Úřadu vlády, Ministerstva Obrany ČR, Generálního štábu AČR a dalších významných organizací, sdružení. Po celý rok zabezpečí ČS AČR více než 400 protokolárních aktů. Jedná se především o pietní-vzpomínkové události, slavnostní akty a v neposlední řadě i smuteční akty. Aby ČS AČR důstojně zabezpečila veškeré protokolární akty, musí všichni příslušníci čestné stráže prodělat speciální výcvik v kladení věnců, ovládnutí osobní zbraně jako je samonabíjecí puška 52/57, nebo šavle vzor 2006. Ač se zdá ovládnutí zbraní a kladení věnců sebelehčí, ne kaž-

dý zvládne provést cviky na požadované úrovni a v požadované kvalitě. Občas se stává, že je ČS AČR zaměňována za příslušníky Hradní stráže. Na první pohled lze tyto jednotky rozoznat podle služebních stejnokrojů. ČS AČR plní úkoly zpravidla v zelených uniformách, Hradní stráž v modrých. 27. srpna 2012 postihla Posádkové velitelství Praha smutná událost. Ve věku 94 let zemřel čestný příslušník praporu Čestné stráže, armádní generál v.v. Ing. Tomáš SEDLÁČEK. Kromě ztráty významného příslušníka jsme přišli i o vzácného člověka s ryzím srdcem. Z podnětu příslušníků praporu Čestné stráže, kteří chtěli uchovat vzpomínku na generála SEDLÁČKA, přišel nápad na vytvoření pomníku-busty. Byla oslovena Akademie výtvarných umění v Praze, a z předložených návrhů byly v srpnu letošního roku vybrány dva nejlepší a ty pak dopracovány. Poslední překážka ke zbudování busty pana generála, je jak jinak než financování celého projektu. Prozatím se nepodařilo vybrat dostatečné množství finančních prostředků. Proto se jménem komise obracím na členy ČSBS s prosbou, pokud chce-

me zachovat vzpomínku na generála SEDLÁČKA i pro budoucí generace, přispějme i symbolickou částkou na transparentní účet u FIO banky č.ú. 2100476240/2010. Věřím ve zdárné dokončení busty a vím, že si to pan generál zaslouží.

Sestry a bratři, děkuje-me, že jste nás přijali mezi sebe. Zájem o historii, posilování národní hrdosti a lidské důstojnosti, mravní čistota a specifikum naší práce nás spojuje. Budeme se snažit být plnohodnotnými členy svazu.

Text:

ngor. Bc. Tomáš Ševčík, velitel 2. roty ČS AČR (foto vlevo)

transparentní účet

u FIO banky

č.ú.

2100476240/2010

SLOVO SVOBODA PSAL S VELKÝM S

Dne 9. 11. 2013 jsme si připomněli 130. výročí narození kladenského občana, legionáře Juliana Stříbrného. Pplk. Julian Stříbrný se narodil 9. listopadu 1883 v Kladně. 1. srpna 1916 vstoupil do ruských legií a byl zařazen do druhé technické roty. V roce 1920 byl v hodnosti poručníka přijat do čs. armády jako důstojník z povolání. Při službě 10. pěšího pluku v Brně vystudoval průmyslovou školu a udělal si maturitu. Měl vynikající posudek:

„Pevný charakter. Energetický a přesný ve vykonávání svých povinností. K podřízenému přísný, ale spravedlivý. Sám předchází vždy vzorem a je výborným vychovatelem. Důstojník v každém ohledu, spolehlivý a schopný k zastávání vyššího úřadu.“

V roce 1924 už byl podplukovníkem. V polovině třicátých let byl posádkovým velitelem v Kadani, v roce 1937 odešel ve velitelské funkci na Slovensko. Po rozpadu státu se vrátil do Kladna. Byl pověřen likvidací kladenské posádky a 1. července 1939 odešel do výslužby. Po příchodu Němců začal pracovat v organizaci Obrana národa, kde využil svých vojenských zkušeností.

Julian Stříbrný nahradil ve funkci okresního velitele Obrany národa škpt. Antonína Tichého. Byl zatčen 13. února 1940 a byl mu vyměřen za velezradu nejtěžší trest. Čekal na soud ve věznici v Gollnově, odkud v srpnu 1942 napsal manželce: „Píšeš v srpnovém dopise o mé vazbě jako o neštěstí. To je jen potud, pokud musím jen pasivně přihlížet k tomu co se děje, a nemohu si vybrat svoje místo. Ale jinak i zde v G. (Gollnově) jsem jako voják na místě a nebudu muset jedenkrát před nikým klopat zrak. Maminka by byla na mne hrdá, i kdyby, tak jako Ty, měla o mne obavy. Co uděláme nyní my, bude uděláno pro budoucí pokolení a utrpení, které my prožíváme, bude ono ušetřeno. Beztak úkoly těch, kteří po nás přijdou, budou vyžadovat dost práce, obětavosti a sebekázně – upevnit trvale novou Svobodu a národ zajistit pro budoucnost lépe, než se dařilo nám – naučí se to nejen z dobrých příkladů, ale i chyb, jichž se musí vyvarovat... vrátím se, a bude-li třeba, začnu znovu, na odpočinek asi pomyšlení nebude. Osobní oběti jsou nutný. Pokud je to možno, musíme přispět k naší Svobodě, ne si ji

nechat darovat.“ Drážďanský nacistický soud odsoudil pplk. J. Stříbrného k trestu smrti. Víme o něm, že byl silný a přesvědčený o své pravdě až do smrti. V dopise na rozloučenou sedm hodin před popravou napsal: „Až tento dopis dostanete, bude již pro mne klid a ten mi přejte. Zemřu jako voják s myšlénkou na vás a svůj národ. Netruchlete. Buďte silní.“ 4) Byl popraven Drážďanech 16. července 1943. Po skončení 2. světové války byl povýšen do hodnosti plukovníka in memoriam a byl mu udělen Československý válečný kříž. V Kladně po něm byla pojmenována ulice a v domě číslo 705, kde žil a byl zatčen je umístěna pamětní deska. Patřil mezi statečné důstojníky, kterým osud naší země nebyl lhostejný a slovo svoboda psal s velkým S, protože pro něj mělo nesmírný význam.

Text E. Armeanová

Text na desce

**ZDE ŽIL A BYL
ZATČEN
RUSKÝ
LEGIONÁŘ,
BRATR
PLUKOVNÍK
JULIAN
STRÍBRNÝ
ŽALÁŘOVANÝ
A POPRAVENÝ
V
DRÁŽDANECH
ZA ODBOJ
PROTI
NĚMECKÝM
VETŘELCŮM
* 9.11.1883
+ 16. 7.1943
ČsOL v Kladně
1947**

Adresa
Nám. 17.listopadu 2840
272 01 Kladno
Telefon: 720237044
E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com
Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilantům:

PROSINEC

Br. Luboš CHALOUPKA (36)
Br. David MAKARA (36)
Br. Hugo PAVEL (89)
S. Hana PALOUNKOVÁ
(75)

Český svaz bojovníků za svobodu je dobrovolné, nestranné a nezávislé občanské sdružení, které sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

WEBOVÉ STRÁNKY

<https://sites.google.com/site/csbskladno/>

POSLEDNÍ PARAŠUTISTA...

Kniha o životě a boji který spolu s Františkem Blažkem se rozhodli sponzorským darem podpořit vydání této knihy!
P.H.

Kniha o životě a boji brigádního generála Jaroslava Klemeše, posledního žijícího parašutisty, který seskočil na území Protektorátu Čechy a Morava v rámci výsadku PLATINUM v roce 1945. V současné době žije v Domově péče o válečné veterány v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Tuto knihu připravila Asociace nositelů legionářských tradic. Rád bych na tomto místě poděkoval panu Janu Kuběnkovi,

! POZOR ZMĚNA !

**INFORMACE
Z KANCELÁŘE
OV Kladno**

**ÚŘEDNÍ HODINY
KAŽDÉ PONDĚLÍ**

10:00 - 12:00 HOD.

**OPĚT
SE SESTROU
IRENOU
KNOTKOVOU**